

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7173

гр. София, 27.09.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в закрито заседание на 27.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

като разгледа дело номер **1152** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 251 ГПК, вр. чл. 144 АПК.

Производството по делото е образувано по искова молба от А. М. А., с искане за прогласяване нищожността на Определение № 9598/09.12.2019 г. на Административен съд – София град /АССГ/, постановено по адм. дело № 9234/2019 г., както и Определение № 793/29.01.2020 г. по същото дело.

По делото е постановено решение № 7233/14.12.2020 г., с което исквата молба е отхвърлена. Определението е влязло в сила на 05.01.2021 г.

С молба от 21.12.2020 г., ищецът А. е поискал от съда, на основание чл. 176 АПК да допълни решението си, като в него да бъде посочено на коя дата е направено искането по чл. 128 АПК и на коя дата е образувано делото. Да се посочи правното основание за ответник да е конституиран ДНСК, към МРРБ, както и че са направени два броя искания по чл. 151 ГПК, след двете открити съдебни заседания, без произнасяне. Да се посочи постановеното по дело № 1407/1999 г. на СГС, заповед № 3/98 г. и № 87/99 г. на началника на ДНСК са нищожни.

С молба от 29.12.2020 г. ищецът е поискал, на основание чл. 175 АПК да поправи допуснатата в решението очевидна фактическа грешка, като на страница втора е записано „чл.кооп.по право в Ж. Е. А.А. е оспорил по съдебен ред Заповед № 87/99 г. за пр. 16/92 г. на Ж. Е. – прогласена за нищожна по СГС по дело № 1407/99 г.“. Това ищецът счита, че се налага, тъй като в решението по делото в СГС на стр. 1 е записано, че жалбата срещу Заповед № 87/99 г. от ДНСК/МРРБ е подадена от УС на Ж..

С решение № 3437/26.05.2021 г. съдът е оставил без уважението исканията за допълване на решението и за поправка на очевидна фактическа грешка. Решението е влязло в сила на 09.07.2021 г.

С молба от 14.07.2021 г. изпратена до ВАС и препратена в АССГ на 19.08.2021 г., жалбоподателят е поискал от съда да тълкува „престъпните действия на Л. П....“.

С разпореждане от 24.08.2021 г. настоящият съд е дал на жалбоподателя указания да посочи кой акт моли да бъде тълкуван, тъй като по делото са постановени множество определения и не е ясно какво желае да се тълкува.

С молба от 07.09.2021 г. А. е посочил, че желае да се тълкува решение № 7233/2020 г., тъй като същото пораждало спорове с върховенството на правото, а именно решенията се постановяват на основание върховенството на закона. Посочено е, че в решението на АССГ е прието, че Заповед № 87/99 г. засяга пряко и непосредствено правата на жалбоподателя като член кооператор в Ж. Е., както и че същия я е оспорил по съдебен ред и съдът е прогласил нищожността ѝ с решение по гр. дело № 1407/99 г. на СГС. А становището на инспектор Л. К. от Инспектората на В. е, че съдията неправилно е посочил, че г-н А. е оспорил заповедта.

Искането за тълкуване на решение № 7233/14.12.2020 г. е съобщено ответника ДНСК, който в предоставения едномесечен срок не е взел становище по искането.

Съдът намира, че искането за тълкуване на решението не следва да се разглежда в открито съдебно заседание с призоваване на страните, поради което такова не е провеждано.

Настоящият съдебен състав намира искането за допустимо, но неоснователно. На основание чл. 251 ГПК, приложим на основание чл. 144 АПК споровете по тълкуване на влязлото в сила решение се разглеждат от съда, който го е постановил.

С решение № 7233/14.12.2020 г., постановено по настоящето дело, исковата молба е отхвърлена като неоснователна. До този извод съдът е стигнал, като е констатирал, че не са налице пороци на съдебните актове, водещи до тяхната нищожност. Диспозитива на съдебното решение съответства и на мотивите, отразени в решението. От това е видно, че постановеното по делото решение е ясно и не се нуждае от тълкуване. Няма как по-ясно да бъде изразена волята на съда за неоснователност на исковата претенция, която е била за обявяване на нищожност на посочени съдебни определения. Освен това, жалбоподателят не е конкретизирал какво не е ясно в съдебното решение и каква е причината да възникне основание за тълкуване. Ясно е посочено в решението, че определение № 9598/09.12.2019 г. на АССГ, постановено по адм. дело № 9234/2019 г., както и определение № 793/29.01.2020 г. по същото дело не са нищожни и не страдат от пороци, водещи до тяхната нищожност.

Следва да се уточни, че в рамките на производството по чл. 251, ал. 1 от ГПК съдът има правомощието единствено да тълкува решението си, ако то е неясно, но не и да изменя волята си, изразена с него. Направеното от жалбоподателя искане за тълкуване на решението реално е свързано с несъгласие от негова страна с посочен факт в съдебното решение, което обаче не може да бъде основание за тълкуване. Това може да е свързано с правилността на съдебното решение, която не може да се преодолее по пътя на тълкуването. Поради това, като неоснователна, молбата за тълкуване на решение № 7233/14.12.2020 г., следва да се отхвърли.

Следва на жалбоподателя да се посочи, че за изхода на спора, който е предмет на настоящето дело и, по което е постановено решението, чието тълкуване се иска, не е от съществено значение, дали жалбоподателят А. е оспорил Заповед № 87/99 г. или не, тъй като тя е обявена за нищожна и не съществува в правния мир, без значение по чие искане е станало това.

Мотивиран от горното и на основание чл. 251 ГПК, вр. чл. 144 АПК, Административен съд, С. град, II отд., 30 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ молбата от А. М. А., от 14.07.2021 г., на основание чл. 251 ГПК за тълкуване на решението № 7233/14.12.2020 г., постановено по адм.д. № 1152/2020 г. на АССГ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: